

Vážená parto.

Pomalou ale jistě se můj pobyt zde chýlí ke konci a je tedy na čase podat zprávu o mých skvělých úspěších a odvážných činech.

Hned po příletu jsem zašel do místního autoparku vybrati si vozidlo se kterým budu nenápadně propátrávati blízké i vzdálenější okolí, opráším staré známosti a veden svým neomylným instinktem konečně naleznu mezi místními děvčaty své obdivovatelky, které budu moct představit samotnému Šéfovi

Vůz jsem však nedostal.

Mladý belgický důstojník, který si mě údajně pamatoval z minula, něco nesrozumitelného vykřikoval a demonstrativně spolknul dvojce klíčky od zánovních Landroverů s tím, že je raději vydá vzbouřencům než mě.

Taková lapálie mě však nemohla zastavit. Pořídil jsem si dopravní prostředek, který mě učiní ještě nenápadnějším ba téměř neviditelným.

Radost však netrvala dlouho. Sice jsem se velice rychle naučil toto lstivé a záludné zvíře mistrně ovládat tak, že jsem byl k nerozeznání od horských pastevců, kteří se v sedlech rodí ale jednoho dne jsem pravděpodobně zaparkoval na zákazu zastavení před domem, který ve mně svoji barvou vzbuzoval naději a po návratu jsem již svého velblouda nenašel. Ani skupinka místňáků ho prý neviděla.

Dům nebyl to co jsem si myslel a nevím proč se všichni tak pochechtávali když mi dávali ochutnat jejich barbecue.....

Takže momentálně jsem pěšák, žádnou holku jsem neviděl několik měsíců a můj čas zde se krátí ale nezoufám. Věřím, že nezklamou důvěru ředitele, lóže a Šéfa a dokážu že to dokážu.

S úctou Mára Leopard